

Publicerad 2006-05-15 15:58 av emepuma

en dikt om mina ättsvårigheter.. (första gången jag har sagt mina ättsvårigheter, så de ä på riktigt...fatta de inte förrän nu..)

Ätproblem

Allt jag ser är fett.

Nu har jag förlorat all min vett.

Kan inte äta ett skit.

Har svårt att få ner en liten bit.

Ser bara en våg.

Som visar samma vikt som på ett tåg.

Jag är väll inte så tjock än.

Men det är bara att vänta för de blir ja nog sen.

Mitt självförtroende är väldigt nära noll.

Har visst tappat all min koll.

Känner mej tjock och ful.

Fastän jag inte är gul.

Känner mej äcklig.

jag är inte alls prätig.

Min mage är ständigt i uppror.

Inte tillräckligt med mat där inne gror.

Men jag nästan spyr när jag tänker på mat.

Ska det vara en sådan viktig sak.

Vill bara spy.

Jag kan ju inte vara riktigt kry.

Ser framför mej hur jag blir mer och mer lik en gris

Snart vinner jag våll något tjockhets pris.

Även lik en ko.

Blir väll snart intagen på zoo.

Varför lever ja så.

Måste det vara så svårt att gå.

Vill bara vara normal.

Och helst smal.

Men det kommer aldrig hända.

Ja antar att jag alltid så har komma känna.

I oändlighet.

Och evighet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren emepuma med Poeter.se id #8359 innehar upphovsrätten